

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **TUreality s.r.o.**, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná č. 62/5, IČO: 44 314 205, zastúpenej JUDr. Ivanom Mikloškom, advokátom, so sídlom v Žiline, Hodžova č. 13, proti žalovanému **F. Ř.**, bývajúcemu v Ž., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Ján Mrázovský & JUDr. Michaela Kojtalová, s.r.o., so sídlom v Žiline, Mariánske námestie č. 2, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľka advokátka JUDr. Michaela Řiháková Kojtalová, **o zaplatenie 2 000 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 33 C 175/10, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2011 sp. zn. 6 Co 145/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina zo 14. marca 2011 č. k. 33 C 175/2010-46 v odvolaní napadnutých výrokoch, ktorými bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 000 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 16.11.2010 do zaplatenia a povinnosť zaplatiť jej aj náhradu trov prvostupňového konania. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil správnosťou skutkových i právnych záverov súdu prvého stupňa. Stotožňujúc sa aj s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia obmedzil sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. len na skonštatovanie správnosti v ňom uvedených dôvodov. Odôvodnenie doplnil len so zreteľom na argumentáciu žalovaného vyjadrenú v odvolaní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a tiež rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označil nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu, že sa nevysporiadal so skutočnosťou, že podmienky v zmluve neboli individuálne dojednané, a že k uzavretiu zmluvy ako výsledku sprostredkovateľskej činnosti, na základe ktorej by žalobkyni vznikol nárok na odmenu, nedošlo.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť poukazujúc na to, že jediným dôvodom na podanie dovolania je skutočnosť, že žalovaný sa nechce stotožniť s právnym názorom vysloveným súdmi v základnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred súdom tým, že rozsudok odvolacieho súdu nebol dostatočne odôvodnený.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, pričom sa zároveň stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozsudku. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu bolo preto potrebné posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa. Berúc do úvahy tento kontext je zrejmé, že odvolací súd sa vysporiadal s otázkou, či podmienky v sprostredkovateľskej zmluve uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným boli individuálne dojednané, a vysporiadal sa aj so skutočnosťou, že k uzavretiu zmluvy ako výsledku sprostredkovateľskej činnosti nedošlo. Odpoveď na tieto otázky vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom sa na strane 6 v prvom odseku výslovne uvádza, ktoré zmluvné ustanovenia sa nepovažujú za individuálne dojednané. V ďalšom odseku na tej istej strane prvostupňového rozsudku je potom uvedené, že v preskúmvanej veci išlo o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej obsah, okrem výšky kúpnej ceny, odmeny žalobkyne a doby viazanosti zmluvou, žalovaný nemohol ovplyvniť. Následne súd prvého stupňa vyslovuje právny záver, že podmienka týkajúca sa vymedzenia nároku žalobkyne na odmenu nie je neprijateľnou podmienkou argumentujúc, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby jej nevznikol nárok na odmenu, hoci sprostredkovala príležitosť na uzavretie kúpnej zmluvy a žalovaný sa následne rozhodol, že zmluvu neuzavrie, a že takéto konanie žalovaného nemôže ísť na ťarchu žalobkyne. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku na strane 7 je potom bez akýchkoľvek pochybností zrejмый právny záver, že nárok na odmenu žalobkyne vznikol, aj keď k uzavretiu kúpnej zmluvy nedošlo, keďže jej neuzavretie zavinil žalovaný. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa tak spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozsudku

správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať správnosťou rozsudku odvolacieho súdu aj z hľadiska správneho právneho posúdenia veci.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobkyne, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jej zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. augusta 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová